

[Jørgen Jørgensen.]

meget stilfærdigt. Man kan ikke sige, der har været et ligefrem politisk Opgør. Det vilde ogsaa være urimeligt, hvis man, efter at Rigsdagen først i Enighed har gennemført en Lovgivning, saaledes som vi har det i denne Vinter, skulde slutte Rigsdagssamlingen med et stort politisk Opgør. Alligevel har det vel sin Betydning, at man ved Samlingens Slutning faar trukket visse Linier op, og jeg vil da ogsaa gerne knytte nogle Bemærkninger til et og andet, der er sagt, dels af den højtærede Statsminister og dels af ærede Ordførere.

Ordføreren for det socialdemokratiske Parti, det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen, sagde, at man ikke kunde drage Sammenligning mellem de Restriktioner, som var indført under Krigstiden, og dem, som vilde være blevet Resultatet, hvis den socialistiske Stat var gennemført. Deri er jeg naturligvis enig, og jeg har heller ikke sagt andet, men Restriktionerne og den socialistiske Statsidé har dog det tilfælles, at efter den socialistiske Statsidé vil Staten paa en Række Omraader have Indseende med Erhvervslivets Forhold og have Ledelsen af adskillige Omraader inden for Erhvervslivet, i hvert Fald i stærkere Grad, end Tilfældet er i det Samfund, som vi bygger paa nu. Det er over for denne Udvikling jeg har peget paa, at vi alle i disse Aar har lært, hvor tungt det virker i Erhvervslivet, naar Staten i for høj Grad skal have Indseende med Tingene, og jeg er i stigende Grad sikker paa, at et Erhvervsliv, der skal kunne skaffe det økonomiske Grundlag for en social Udvikling, som kan tilfredsstille fremskridtsvenlige Borgere, og skabe den økonomiske Baggrund, som er Forudsætningen, maa have frie Kaar, saa der bliver Plads for Vovemod og personlig Indsats. Ellers er Baggrunden ikke til Stede for at skabe de sociale Fremskridt, som dog Socialdemokratiet først og fremmest maa være interesseret i. Det er det, jeg har peget paa over for det ærede Medlem. Det ærede Medlem fremhæver, at hans Partis Synspunkter og hans Synspunkter paa disse Omraader ikke falder sammen med mit Partis og mine Synspunkter. Deri har han Ret. Men det har ikke forhindret — og forhindrer forhaabentlig heller ikke i Fremtiden —, at vi paa en Række Omraader kan arbejde sammen om at skabe Fremskridt paa det bestaaende Samfunds Grundlag. Og mon der ikke alligevel i Befolkningen i store Kredse er Tilfredshed med, at ikke alene Socialdemokratiet har Mulighed for

at øve Indflydelse paa den Lovgivning, der skal gennemføres?

Det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen gjorde nogle Bemærkninger om Benzinordningen og om, hvad jeg sagde derom i Gaar. Det ærede Medlem sagde, at han naturligvis vilde erkende, at de Beløb, der kunde spares ved det Forslag, Handelsministeren var kommet med, ikke var store, men at det heller ikke var det væsentlige; det væsentlige var det moralske, som laa i, at Bilkørselen blev indskrænket. Ja, men i Gaar fremhævede det ærede Medlem netop, at det, at man havde hindret Handelsministeren i at gennemføre sit Forslag om Benzinordningen, havde bragt Forstyrrelse i Balanceplanen — og Balanceplanen er vel ikke noget moralsk Instrument, men noget rent konkret økonomisk. Det var deroverfor, jeg sagde, at naar der var Tale om et Merforbrug paa 20 Mill. Kr. i Forhold til Balanceplanen, og Ministerens Forslag kun vilde betyde en Besparelse paa 1,5 Mill. Kr., kunde det ikke være af saglige Hensyn, man lagde saa megen Vægt paa at faa denne Besparelse gennemført. Deri gav det ærede Medlem mig altsaa i Dag for saa vidt Ret.

Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen i, at i vor Stilling over for Sydslesvig er det første og det vigtigste, at vi støtter vore danske Landsmænd dernede i det kulturelle, i det folkelige og nationale Arbejde, og at vi paa dette Omraade ikke skal være karrige. Jeg mener ogsaa — med det Kendskab, jeg har til, hvilke Bevillinger der er ydet —, at det maa siges, at Danmark rundhaandet har støttet Arbejdet dernede. I de Bemærkninger, den højtærede Undervisningsminister nu fremsatte, understregede han ogsaa, at der ikke i denne Regerings Tid er sket nogen Forringelse, men at der tværtimod har været en Forbedring af Støtten fra dansk Side.

Det er min bestemte Overbevisning, at det afgørende for Sydslesvigs Fremtid, for Danskhedens Trivsel dernede, er, at dette folkelige kulturelle Arbejde holdes i Gang. Det er derigennem, Ægtheden i Danskheden skal prøves, og Trøfastheden heroppefra i Henseende til at støtte dette Arbejde skal være den Prøvesten, der viser, om der har været Alvor i vor Tale om, at vi vilde støtte det, som nu var sat i Gang Syd for vor Grænse.

At vi skal støtte dette Arbejde, vil der ikke være nogen Uenighed om mellem Partierne her i Salen, og det er heller ikke det, Diskussionen har staaet om. Det, Diskussionen har staaet om, er, om der fra dansk